

быстро хвъркане въ пространство-то. Той даже отивалъ още по-далечь — предугаждалъ нейны-тѣ измѣненія и предсказвалъ нейши-тѣ положенія съ таквасъ въроятнось, която са ограничавала само отъ точностъ-та, съ която елементы-тѣ на нейна та орбита били опредѣлены.

Третия-тъ Бенлеровъ законъ, кой-то изражавалъ отношеніе-то между периодически-тѣ врѣмена и срѣдни-тѣ растоянія на планеты-тѣ отъ слънцето, съединилъ всички тѣзи отдѣлены и скитаци са тѣла въ едно велико семейство. Периоды-тѣ на тѣхни-тѣ окбыкаляния были строго опредѣлены отъ наблюденія-та, и точно-то опредѣленіе на растояніе-то отъ слънцето на една само планета въ система-та, дало изведеніе растоянія-та на всички останали планеты. Растища-та точность въ срѣдства-та на наблюденія-та правила по-съвършенно всяко послѣдующе измѣреніе на растояніе на земя-та отъ слънцето и сега са показало, че умъ-ть можаль да спрѣ и да си почине отъ своя усырденъ трудъ, защо-то вече почти нищо не останало да са върше. Слъничова-та система била завладѣна, а неподвижны-тѣ звѣзди презирали най-крайны-тѣ усилия на человѣка.

Колко е далечь това възрѣніе отъ истинно-то. Дѣйствително, истинно-то изслѣданіе още са даже не начело. Наистина, достигната была само една высочина, отъ дѣто са виждало само истинно-то свойство на велика-та задача; и, отъ тѣзи высочина, умъ-ть смѣло предлага слѣдующи-тѣ въпросы: — защо орбиты-тѣ на планеты-тѣ и на спѣтницы-тѣ сѫ елипсы, а не други нѣкои кривы линii? Каква сила приуждава планеты-тѣ да са движатъ по предписаны пѣтица съ ненарушима точность? Каква причина произвожда тѣхно-то ускорено движеніе, кога-то тѣ достигнатъ до онѣзи части на свои-тѣ орбиты, кои-то сѫ по-близо до слънцето? Каква сила непоколебимо удържа планета-та и стѣнника ѹ въ тѣхни-тѣ бѣрзы движенія, като произвожда най-хубава хармонія въ движеніе-то и еднообразие на резултаты-тѣ толкъсъ върно, колко-то и самия вървежъ на врѣмс-то?

Тука може да ни попытатъ да ли тѣзи въпросы не сѫ отъ высокуюмѣ? Да ли таквизи дѣлбоки изслѣданія не са втъргаватъ въ областъ на Божие-то неисповѣдимо провидѣніе? И да ли нещѣ да бѫде по-разумно да са спремы и да са задоволими съ слѣдующия отвѣтъ на всички тѣзи въпросы? Богъ, кой-то е устроилъ вселенная, управлява и държи я съ свое-то могущество и съ своя-та прѣмѣдростъ? Безъ сѫмнѣніе този отвѣтъ е справедливъ и въ негова-та справедливость человѣкъ смиренно си намѣрва най-высоко насырданіе за да са завземе за рѣшеніе-то на высоки-тѣ въпросы, кои-то по-горѣ предложихмы. Да допустнемъ, че Божественна-та воля произвожда всички движения, че та управлява бѣрзы вървежъ на земя-та около слънцето, води планеты-тѣ и тѣхни-тѣ въртищи ся мѣсяци и въ праздно-то пространство уварновѣся само-то слънце, като великъ центръ на животъ, свѣтлина и топлина за неговы-тѣ мірове, кои-то го придружаватъ. Да ли не е разумно да са мысли, че воля-та на все-могущаго са испытывана по нѣкоя опредѣлена система, че тѣзи система е законъ и че този законъ лѣжи въ предѣлы-тѣ на человѣческы-тѣ знанія. За по-голѣмо уясненіе на това възрѣніе, вече били открыти про-сты-тѣ законы на движеніе-то; а понеже тѣзи послѣдни-тѣ трѣба да слу-